अखिरनिशेसमं स्थे दशमा हे "अखिरनिशे मो ऽविवाच्यं दश-सम्" काळा ०१२,३,२१, । "अखिरनिशे मं स्थमिवाच्यं दशमम हभेवित" कर्न । "नास्त्रि चहिन ने निवित् कछित् विवाच्यमिवाच्यमिळा चत्रते" स्थाञ्च० त्रो ०२,१२,१०। अस्ति चहिन के निवित् कस्यो चित् कल्ले मन्त्रः कम्य वा निवाच्यं नास्त्रावळ्यमिळ्येः कृतः ? यसाहेतदहः अविवाच्यमिति श्रुतौ प्रसिद्धम् परस्पर-मविवचनी यमेतस्मिद्ध हो त्यविवाच्यमिद्द सहभेवित ।

श्रविवाद प्रविच द्वी वादः कथनं व्यवहारभेदः विरोधस स्थाने १न०त० । १, विच द्ववादामाने ऐक्यमत्वे १ स्रव्यवहारे १ विरोधामाने चन०व० ४ तत्त्व्यून्ये लि०। [विवाहमंस्कारे। श्रविवाह्नित लि० न०त०। विवाह्नितभिन्ने सन्दे स्रजात-श्रविविक्त लि०न०त०। १ एकीभूते १ विवेकश्वन्ये १ स्रन्यो-न्यतादात्मप्रापन्ने "तप्तायः पिग्छवद्विवक्तं सन् तदेव महावाक्यस्य वाच्यार्थो भवति"वेदान्तसा०।

श्रुविवेक् ए॰ न विवेकः भेट्कधर्मीण ज्ञामम् अभावे न०त० । अन्यो त्यतादात्वारोपहेतौ १ विशेषज्ञानाभावे दति नैयायिका। रत्रयोत्यतादात्मत्रज्ञानरूपे मिथ्याज्ञाने "तद्योगोऽप्यविवेकात्" सा० सः ०। "अयु ञ्चाविवेको ऽग्टही-तासंसर्गकसुभयज्ञानमविद्यास्त्रजाभिषितः विविच्चतः ""ब-स्वाविषर्यात्" विषयेयमेदाः पञ्च 'द्रत्यागामिस्त्रत्रहयात् ''तस्य हेतरविद्येति" योगस्त्र ज्यविद्याया एव पञ्चपर्य रूपाया ब्रियुरुवसंयोगहेत्रतया वचनाञ्चान्ययाख्यात्यनभ्यपगमएव योगतोऽल विशेषोचित्यात् । न पुनर्विवेकोऽलाभावमालं विवेकप्रागमावी वा **क्रम**स्वापि ब्यमापत्तेः जीवन्युत्त-खापि भाविविवेकव्यक्तिप्रागभावेन धर्माधर्मीत्पत्तिद्वारा पुनवेन्वप्रसङ्गाञ्च । तथागानिस्त्रतस्थव्यान्तदशन्तानुपपत्तेः चभावस्य ध्वान्तनदावकरत्वाभावात्। तथा दृ द्विच्वामाव-ष्यजिवेकस्य स्रूयमाचौ नोषपद्ये यातासिति । स्रस्रकाते च वासनात्मकस्वेदाविवेकस्य संयोगास्यजनाहेत्वतया तमीव-दावरतत्वद्यक्षिज्ञासादिकमञ्जसैवोपपद्यते । ''तस्य हेतर-विद्येति" पातञ्जनस्त्रे च भाष्यकारेरविद्याग्रब्देनावि-द्यावीजं व्याख्यातमु ज्ञानख ईरंबोगोत्तरकाबीनलेन संयोगाजसकतादिति। अपि च "पुरुषः प्रकृतिस्यो हि भुङ्ग" रत्यादिराक्ये जिभागां ख्वसंयोगस्वै । प्रकृतिस्वता-ख्यसंयोगहेलतावगस्यते । अत एव चाविद्या नाभावोऽपि द विद्याविरोधिज्ञानानरमिति योगभाष्ये व्यासदेवैः प्रय-त्ने नावष्टतसु । तसाद्विनेकाविद्ययोसुत्स्योगचेमतया-

ऽविवेतस्यापि ज्ञानविशेषलिमिति सिद्धम् । अयं वाविवेकास्त्रिया संयोगास्त्रजन्तान्तेदः साजात्,धर्माधर्मीत्पित्तिद्दारः
रागादिदृष्टद्वारा च भवति" सां प्रभाण । स्त्रिधितमितद्दाः
प्रस्टे दृष्ट्यम् । [स्प्रन्ये ।
स्त्रिविचे का लि ० न ० त ० । विवेचकभिन्ने कार्याकायविवेचनाः
स्त्रिविचे का लि ० न ० त ० । विवेचकभिन्ने कार्याकायविवेचनाः
स्त्रिविचे का लि ० "वेनितः कान्तिकस्यां" निक् ० विने वेन- अच् न ०
त ० । विगते च्हाभिन्ने दृच्छायीचे । "मनसाऽविवेनं तमित्
सखायम्" स्र ० ६, ६, ६, भी अविवेनिसच्छाविगसस्त्रस्यम् स्था ।
स्रिविसद्धाः स्त्रो विशेषेषा सद्धाः स्रभावे न ० त ० । १ विशेषसङ्कानः
भावे । न ० व ० २ विश्वद्धार्यस्ति लि ० ।

स्रितिशक्तिति ति॰ वि+यिन-कर्त्ति क्ति, वियद्वा जाताऽस्थ दत्तत्त्वान०तः। १वियद्वारिहिते। "विद्ध्यादवियद्वितः" स्टितिः। ५ अजातयङ्गेच।

ऋशिमस् ति । न नियसा नियसने स्वयसः । यित्रयपग्रहिं-सनेऽनिष्ठ येमितरि 'मा ते स्वयुर्गियस्तातिहाय'' ऋ०१,१६ै२,२० ।

श्रविद्युद्ध ति॰ विरोधे न०त०। विद्युद्धभिन्ने सदोने। श्रुविशुद्धि स्त्री विरोधे न ०त् । ग्रुडिविपरीते दोषे "सङ्ग्र-विग्रुडिचयातिषययुक्तः'' सां० का०। ऋविग्रुडिइिंसा-दोषसाधनता यथोक्तम् "अविशुद्धिः सोमादियागस्य पशुवीनः जाद्विषसाधनता ययाच्च सा भगवान् पञ्चशिखाचार्यः "खल्पसङ्करः सपरिचारः सप्रत्यवसषे" दति । खल्पसङ्करः ज्योतिष्टोमादिजनानः प्राधानापूर्वस्य सब्सेन पश्चिता-दिजतानानथे हेतना अपूर्वेश सङ्गरः। सपरिहारः नियतापि प्रायस्तिने परिचत्तुं यक्यः। अय प्रमादतः प्रायस्तिनः-मपि नाचरितं प्रधानकर्मीविषाकसमये च पच्यते तथापि यावदसावनधं स्तरे तावत् सप्रत्यवमधः प्रत्यवमधे सहि-म्णुतया सन्ह वर्त्तत इति। स्टब्यन्ते न्हि पुरवसस्थारोपनीतस्व-र्मसुधासहात्त्वदावगाहिनः कुत्रखाः पापमाल्लोपपादितां इ:खवक्किर्याजाम् । न च "मा हिंखात् सर्वाभृतानीति सामान्यशास्त्रं विशेषशास्त्रेष 'अन्नोषोमीयं पश्चमालभेते-त्यनेन" बाध्यत इति युक्तं विरोधाभावात् विरोधे इ बनीयमा दुर्वलं बाध्यते । न चेहास्ति कश्चित् विरोधः भिच्नविषयत्वांत्। तथा हि "मा हिंखादिति" निषेधेन चिसाया अन्धेचेत्रभावी ज्ञामते न लक्रलधेलमि 'च-म्नीषोमीयं पशुमालभेतं रहानेन तु पशु हिंसायाः आत्वथेल-सच्यते न त्वनय हेतुत्वाभावस्तया मित वाक्यभेदप्रसङ्गत् न चानर्थहेतत्वक्रतूपकारकत्वयोः किच्चिहि विरोधः । हिंसा